

zcela zřetelně jako rozhodnutí o stížnosti proti volbám, tedy jako řešení volebního sporu, bylo je zrušiti pro nezákonnost, aniž bylo věcí soudu zkoumati, zdali a do jaké míry mohl by snad báňský revírní úřad dle § 26 zák. o záv. radách z moci dozorčí vadnou volbu korigovati, zejména zdali lze dozorem podle cit. § 26 rozuměti i dozor na zákonný vznik rady revírní. Z téhož důvodu nebylo věcí soudu zkoumati, zda mocí dozorčí lze proti vadné volbě čeliti aspoň nepřímým způsobem, to jest zastavením usnesení učiněných ve schůzi vadně složené, neboť tyto otázky mohly by býti předmětem soudní kognice jen tehdy, kdyby šlo o použití moci dozorčí, což však v daném případě se nestalo.

Č. 5754.

O b e c n í d á v k y: O předpokladech přiznání výhody nižší sazby obecní dávky ze psa hlídacího.

(Nález ze dne 9. června 1926 č. 11.917.)

V ě c: Dr. Pavel L. v Ú. proti okresní správní komisi v Ú. n./L. o dávku ze psů.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím zamítnuta byla v cestě instanční žádost st-lova, aby mu z jeho ročního psa račy »airedale terrier« byla obecní dávka ze psů vyměřena nižší sazbou, stanovenou pro psy hlídací. Rozhodnutí to důvodně takto: Ve smyslu a podle slovního znění výběracích pravidel připadá nižší dávka ve výši 50 Kč jen na takové psy, kteří jsou chováni »pouze«, tedy výhradně ke hlídání »domu a dvoru.« V daném případě nejsou tyto předpoklady splněny. Dle konaného šetření zdržuje se zmíněný pes zpravidla v zahradě, v noci v domě. Že jeho pobyt v zahradě není vypočten na delší dobu, vyplývá z toho, že na tohoto psa ani pelechem ani psi boudou v zahradě pamaťováno není. V noci zdržuje se pes uvnitř obytných místností svého majitele. Tak jako vůbec většina psů bývá chována k účelům hlídání a ochrany, tak nelze také tomuto psu jeho určení, hlídati místnosti, nikterak upříti. Toto hlídání nekryje se však naprosto s předpokladem pro vyměření nižší dávky, jak jej požadují výběrací pravidla, aby totiž psa bylo používáno »pouze« ke hlídání »domu a dvoru.«

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvážil nss toto:

Podle § 1 schválených pravidel pro vybírání obecní dávky ze psů v Ú. jest každý držitel psa v obci povinen platiti dávku, a to zásadně z každého psa 200 Kč, výjimečně pak — pokud jde o psy sub lit. a) tohoto paragrafu taxative uvedené — 50 Kč ročně. St-l opírá nárok svůj na vyměření dávky dle této nižší sazby právě o toto ustanovení, jež mezi psy zdaněnými nižší sazbou uvádí také psy, »chované pouze ke hlídání domu a dvoru«. St-l namítá, že žal. úřad vychází z nesprávného výkladu tohoto pojmu »psa chovaného pouze ke hlídání domu a dvoru«, a že neprávem klade důraz na slůvko »pouze« v textaci tohoto předpisu. Podle vývodů stížnosti zůstává prý »hlídacím a ochranným psem« i takový pes, kterého se užívá k osobní ochraně při pochůzkách, na nichž možno počítati s osobním ohrožením, a dlužno kritérium pro posouzení, zda jde

o psa takto kvalifikovaného, hledati pouze v objektivních předpokladech, zda dům a dvůr, k jehož ochraně pes je určen, této ochrany skutečně potřebují, a zda pes zde chovaný je způsobilý, objekt takový uhlídati.

Tyto vývody stížnosti nejsou správné. St-l přehlíží, že podle výslovného znění pravidel nepoživá výhody nižšího zdanění k a ž d ý »hlídací a ochranný pes«, nýbrž ze psů, jež možno takto kvalifikovati, j e n t i psi, kteří jsou chováni p o u z e ke hlídání domu a dvoru. Dle slovního znění pravidel, jež dlužno bráti tak, jak byla schválena, vylučuje každý jiný účel, k němuž hlídací pes mimo hlídání domu a dvoru jest chován, nárok majitele psa na vyměření dávky nižší sazbou — nejde-li ovšem o některý jiný účel, jenž v témže předpisu uznán rovněž za důvod pro stanovení nižší sazby. Poukazuje-li st-l na to, že nelze psa, který mimo k účelům hlídání domu a dvoru chován jest též k účelu osobní ochrany při pochůzkách, uznati ještě za luxusního, přehlíží opět, že podle znění pravidel není odepřením nároku na nižší zdanění ještě nikterak řečeno, že by šlo o psa luxusního, a jsou proto veškeré námitky v tom směru st-lem vznášené nepřipadné. Ježto pak st-l během řízení nepopíral a nepopírá ani v přítomné stížnosti, že pes jeho jest chován také k jinému účelu než k p o u h é m u hlídání domu a dvoru, nelze v nař. rozhodnutí spatřovati žádnou nezákonnost. Poněvadž pak žal. úřad nepopřel, naopak výslovně připustil, že pes st-lův jest t a k é chován ke hlídání domu a že se ke hlídání tomu hodí, okolnost ta však, jak shora dovedeno, sama o sobě není ještě dostatečnou, aby vyloučila vyšší zdanění st-lova psa, nelze shledávati ani žádné vady řízení v tom, že žal. úřad po této stránce dalších šetření nekonal.

Č. 5755.

Z a j i š t ě n í b y t u: *Byt najatý státním zaměstnancem teprve po jeho služebním přeložení do jiné obce, nemůže býti zajištěn podle § 13 zák. č. 225/22 ve znění zák. č. 87/23.

(Nález ze dne 9. června 1926 č. 12.015.)

V ě c: Anna F. v O. proti zemské správě politické v Brně o zajištění bytu.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím ze 6. října 1925 zajistila zsp v Brně na základě § 13 zák. z 11. července 1922 č. 225 ve znění zák. z 26. dubna 1923 č. 87 Sb. v domě st-lky byt po voj. gážistovi Rudolfovi P., uprázdnivší se služ. jeho přeložením do obce jiné, pro jiného voj. gážistu. — — — — —

Nss shledal stížnost důvodnou, pokud namítá, že se byt v daném případě neuvolnil služebním přeložením dosavadního nájemníka majora P. do obce jiné.

§ 13 zák. č. 225/22 ve znění zák. č. 87/23 stanoví jako jednu z podmínek pro zajištění bytu, že byt se uvolní služebním přeložením dotyčného státního zaměstnance do obce jiné. Mezi přeložením tím a uvolněním bytu musí býti tedy kausální souvislost.